

Běhavka 2017

Devátá Běhavka se opravdu vydařila (jak komu pochopitelně). Počtem 19 účastníků se přiblížila prvním ročníkům, sněhu bylo po chudých letech předchozích dostatek a strhujícím průběhem byl závod jeden z nejnepínavějších v historii.

To teplé sobotní poledne nás Míša odstartovala na náročnou rozměklou trať. Počet bruslicích závodníků se opět rozšířil a tato smečka se pochopitelně drala vzhůru na Deštnou jako první.

Vítek tradičně kontroloval závod z čela peletonu, ale tentokrát se nedalo říct, že by ostatní táhl, naopak fungoval trochu jako bezpečnostní vozidlo bránící příliš vysokým rychlostem. Za ním tedy tůrovali své motory Pekari, Vlk a Filip. Tato skupinka postrádala Ondru a mezi funěním rozebírala záhadnou nepřítomnost Jeníka. Zatímco Ondra bojoval sám se sebou, Jeník bojoval především s hůlkami. Jeho disky o velikosti Julinčina palečku se bořily div ne po rukojetě a větší odpor kladly při vytahování než při zapichování.

Napínavost tohoto ročníku nicméně spočívala nejen v materiálovém kixu favorita, ale hlavně v zahuštění čela závodu. Zatímco předchozí roky na obrátku dojížděli obvykle maximálně dva závodníci, tentokrát byli stále čtyři. Vítek vpředu hekal, Pekari se za ním nudil, Vlk byl s tempem spokojený a Filip vzadu vyprávěl o zážitcích z předchozích závodů a děkoval, že se jede odpočinkovým tempem. Sjezd pod Homoli nakonec nejlépe zvládl Filip, za kterým se z posledních sil snažil udržet Vítek, ale těsně před dojezdem ho předfícel Pekari a s menším odstupem následoval Vlk.

Zatímco Filip s Pekarim naskočili do zpátečního kopce pěkně zostrá, Vítkovi právě došlo a došlo mu také, že tohle už neudrží. Vlk se za ním chvíli vezl v naději, že něco bude, ale pak ho

nechal za sebou a snažil se ztrátu dohnat sám. Pekari s Filipem se pak celou cestu tahali o pozice. Filip zkoušel výšlap na Deštnou pěšky, ale propadl se po kolena a tak zase obouval a dotahoval. Nakonec však dojeli k silnici společně a společně přebíhali pod Masaryčku. Zde Pekari poučen Filipovým nezdarem při běhu ve sněhu, zkoušel nazout lyže, ale než je připnul, byl Filip v půli kopce. Než je zas sundal, bylo už o vítězi rozhodnuto. Filip tak dobyl trofejní lyži a zařadil se po bok velikánů jako Vítek, Jeník a bratři Šebelové. Ovšem vydřené druhé místo a triumf nad Vlkem, Vítkem i Jeníkem byl pro Pekariho dostatečným důvodem k radosti.

Vlk, který s jistotou kontroloval třetí místo, také zářil spokojeností, když si mohl k vázání připnout skalp dvou Plavčíků. Zato Vítek, který dosud na Běhavce neokusil horší kov než stříbro, těžce oplakal nebodované čtvrté místo.

Ondra si letos mohl užít jízdu v druhé elitní skupině s Jeníkem, který zkoušel boření hůlek vyřešit chůzí a přešel tak na boření bot. Přetahování o pozice v této dvojici skončilo společným příchodem do cíle v čase 1:26. Bruslařská sestava byla pak zakončena Toníkem, který v novém rekordu zcela opanoval kategorii dětí a kompenzuje tak Andulce její medailové ambice.

Ti, co si raději vychutnávají klasiku, nebo alespoň ji kombinují, měli vlastní peleton. Ten nejprve uzavíral Martin, který prý se nechtěl nikam cpát, když všichni po startu tak spěchají. Postupně se ovšem ještě před vrcholem Deštné propracoval před Tomáše a po sjezdu z Deštné také před dvojici Jirka a Pavel. Jiří, který mazal spíše na sjezdy než výšlapy, se pak ve sjezdu na obrátku dostal do vedení, ale při cestě vzhůru začal prokluzovat na místě. Nakonec mu nezbylo než přejít na podrážky bot a Pavel s Martinem ho na svých expedičních lyžích s ocelovými hranami předtápali. Nakonec se Pavel utrlh při výstupu zpět na Deštnou a zajel si ve svém debutu na Běhavce pro sedmé místo jako první mezi klasiky. Martin, s obavami kdy se přiřítí naklouzaný Jirka, se hnal ze závěrečného kopce všemi myslitelnými styly a svou pozici obhájil. A Jirka tak uzavíral první vlnu mládežnické kategorie, z povzdálí již pronásledován Tomášem.

Tomáš jel letos vůbec v dobré formě. Během závodu stihl potrápiti i mladíky a zakončil v těžkých podmínkách jen o dvě minuty hůře než loni. Dokázal dokonce uniknout Jardovi a Jakubovi nováčkům z mladší kategorie. Jakubovi tak nepomohly ani zastávky v bufetu na Deštné.

Novou zlatou medailistku měla letos také dívčí kategorie, kde Jitka hned na poprvé zařadovala a s velkým náskokem si dojela pro své prvenství.

Za Jitkou následovala již jedna z nejuvěrnějších účastnic Jana, která postupně setřásla Libora i Jakuba a která si ve svém dlouhodobém průměru okolo dvou a půl hodiny zajela již pro šestý titul. Libor bral oblíbené druhé místo v kategorii a usedl do restaurace k dědečkovským povinnostem. Tou dobou už se podařilo zcela obsadit salónek a každý další příchozí závodník byl oslavován velkým potleskem. Takového přivítání se dostalo také Ilče, která absolvovala

trať s úsměvem na rtech, který se jí ještě rozšířil, když jí v ústrety dorazil její stříbrný manžel. Ona sama pak sbírku rodinného stříbra zdvojnásobila.

Nakonec se společnost dočkala všech účastníků, když dorazili Karel se Stáňou a mohlo započít vyhlášení, dekorování perníkem a předání trofejí. Za absolvování závodu se jako obvykle odměnil každý sám z tradičního menu Masarykovy chaty. Hospodě později překvapivě došla voda, ale pivo teklo dál, takže pohodu toho dne nemohlo již nic pokazit.

4. 2. 2017 Vítek

